

**LEGAL DESCRIPTION OF THE CORRUPTIVE ACTIONS – PROPOSAL
FOR CHARGES CONSTRUCTION**

**KWALIFIKACJA PRAWNA CZYNÓW O CHARAKTERZE KORUPCYJNYM –
PROPOZYCJA KONSTRUKCJI ZARZUTU**

nadkom. dr Dorota Mocarska

Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
Wydział Administracji
Instytut Prawa i Administracji
d.mocarska@wspol.edu.pl

ABSTRACTS

Features of the criminal offence from 231 article of the Polish Penal Code have been defined by legislator not tightly in general. The legislator did it on purpose of establishing the legal regulation concerning every actions of public officials relying on abusing of powers or negligence of duties. These actions have to result in a harm for public or private interest. Assigning responsibility to the public officer for negligence in the first place requires precise establishing of the officers duties and evaluation if his behaviour has broken one of these legally described duties.

The clause of subsidiarity from article 231§ 4 of the above mentioned Penal Code states, that if the perpetrators` behaviour is based on abusing or neglecting his powers in order to achieve financial or personal benefit and additionally on causing harm to the public or private interest, this behavior fulfills features of the crime of venality from 228 article of the Penal Code.

Znamiona przestępstwa z art. 231. k.k. słusznie zostały określone przez ustawodawcę w sposób ogólnikowy. Celem ustawodawcy formułującego w taki sposób powyższy przepis było ustanowienie takiego przepisu, pod który podpadałby wszelkie działania funkcjonariuszy publicznych polegające na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków, mające jednocześnie cechę działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Przypisanie funkcjonariuszowi publicznemu odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków wymaga ustalenia w pierwszej kolejności treści i źródła obowiązków funkcjonariusza a następnie oceny, czy zarzucone zachowanie naruszyło któryś z tych zakazów.

Klauzula subsydiarności z art. 231. § 4. k.k. stanowi, że gdy zachowanie sprawcy przekraczającego swe uprawnienia lub niedopełniającego obowiązku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej i działającego na szkodę interesu

publicznego lub prywatnego wyczerpuje znamiona przestępstwa sprzedajności, zastosowanie znajduje art. 228. k.k.

KEY WORDS:

corruption, Police, security, legal description, charges

korupcja, Policja, bezpieczeństwo, kwalifikacja prawna, zarzut

WPROWADZENIE

Kodeks karny w art. 231 § 4 wprowadził klauzulę subsydiarności ograniczoną tylko do typu kwalifikowanego ze względu na korzyść majątkową jako cel działania sprawcy, ustępując pierwszeństwa art. 228. k.k. przed art. 231. § 2. k.k. Klauzula subsydiarności z art. 231. § 4. k.k. stanowi, że gdy zachowanie sprawcy przekraczającego swe uprawnienia lub niedopełniającego obowiązku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej i działającego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego wyczerpuje znamiona przestępstwa sprzedajności, zastosowanie znajduje art. 228. k.k.

Subsydiarny charakter przepisów obejmujących przestępstwo nadużycia władzy powoduje, że ustępuje ono na rzecz innego przepisu – art. 228. k.k. Jeżeli czyn funkcjonariusza publicznego oprócz znamion z art. 231. § 2. k.k. wyczerpuje znamiona z art. 228. k.k. zgodnie z zasadą *lex primaria derogat legi subsidiariae* (art. 231. § 4. k.k.), art. 231. § 2. k.k. jako posiłkowy ustąpi na rzecz przepisu pierwotnego z art. 228. k.k. (Z. Kallaus, 1982). Przepis art. 231. § 4. k.k. ma charakter subsydiarny, co oznacza, że nie odnosi się do niego żadna zasada części ogólnej o kumulatywnym zbiegu przepisów, a art. 11. § 2. k.k. nie ma zastosowania, gdy czyn jednocześnie wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 231. § 2. k.k. i art. 228. k.k. (J. Bednarzak, Nowe Prawo 1968/ 11). Oznacza to, że sprawca łapownictwa biernego odpowiada tylko na podstawie art. 228. k.k. i jego czyn nie podlega kumulatywnej kwalifikacji prawnej z art. 231. § 2. k.k., mimo że wyczerpuje znamiona tego przepisu.

Znamiona przestępstwa z art. 231. k.k. słusznie zostały określone przez ustawodawcę w sposób ogólnikowy. Celem ustawodawcy formułującego w taki sposób powyższy przepis było ustanowienie takiego przepisu, pod który podpadałby wszelkie działania funkcjonariuszy publicznych polegające na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków, mające jednocześnie cechę działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (M. Wincenciak, Samorząd Terytorialny 2000/ 4). Art. 231. k.k. przewiduje dwie postacie zachowania się jako równorzędne znamiona strony przedmiotowej: przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków. Te znamiona czynnościowe powtarzają się

we wszystkich typach przestępstwa nadużycia władzy (S. Hoc, *Wojskowy Przegląd Prawniczy* 2005/4; Prokuratura Krajowa, Biuro do Spraw Przestępczości Zorganizowanej, Warszawa 2000). Przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków jest tylko taka czynność, która ma charakter czynności służbowej i dotyczy osób lub dobra, w stosunku do których sprawca występuje jako funkcjonariusz publiczny i które z tytułu swych uprawnień powinien chronić (A. Spotowski, Warszawa 1972).

Przekroczenie uprawnień występuje w sytuacji, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność służbową wykraczającą poza jego uprawnienia, jak i czynność wprawdzie mieszczącą się w zakresie jego uprawnień, ale do podjęcia której nie było podstawy albo gdy wykonanie czynności nastąpiło z pogwałceniem stosowych procedur. Dla uznania przekroczenia przez funkcjonariusza publicznego swoich uprawnień nie wystarczy stwierdzić, że dokonana przez niego czynność leży poza zakresem jego uprawnień. Musi ona pozostawać w merytorycznym lub formalnym związku z jego działalnością (T. Kaczmarek, *Nowe Prawo* 1960/11; T. Kaczmarek, Warszawa 2006, A. Spotowski, Warszawa 1972), a ewentualne przekroczenie uprawnień zachodzić może tylko w tej dziedzinie, tej działalności służbowej i obejmować tylko te czynności, które mają charakter służbowy i dotyczą osób lub dobra, w stosunku do których sprawca występuje jako funkcjonariusz publiczny (S. Huczek, *Biuletyn Informacyjny Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy* 2005/1; M. Sawa-Szeliga, Legionowo 2000; S. Huczek, *Biuletyn Informacyjny Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy* 2005/1; M. Sawa-Szeliga, Legionowo 2000; O. Górniok, Warszawa 2000).

Niedopełnienie obowiązku polega na zaniechaniu podjęcia takich czynności, które w danej sytuacji faktycznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami lub regulacjami postępowania należało podjąć. Niedopełnienie obowiązków może polegać na całkowitym zaniechaniu lub częściowym jego wypełnieniu (nienależyte, niedbałe wypełnienie obowiązku jest niedopełnieniem jego należytego wykonania), a także na pozytywnym działaniu, jeżeli obowiązek wymagał powstrzymania się od pewnych działań (S. Hoc, *Wojskowy Przegląd Prawniczy* 2005/4).

Przypisanie funkcjonariuszowi publicznemu odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków wymaga ustalenia w pierwszej kolejności treści i źródła obowiązków funkcjonariusza a następnie oceny, czy zarzucone zachowanie naruszyło któryś z tych zakazów (O. Górniok, Warszawa 2006). Podstawowym obowiązkiem organu rozpoznającego sprawę o nadużycie władzy jest szczegółowe ustalenie zakresu obowiązków i uprawnień sprawców, a następnie odniesienie tych obowiązków i uprawnień do konkretnie zaistniałej sytuacji, w której znalazł się funkcjonariusz publiczny w styczności z interesem publicznym lub prywatnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2005 r., WA 25/04, wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 1983 r., IV KR 359/82).

Nadużycie władzy przez funkcjonariusza publicznego w drodze przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków samo w sobie nie stanowi jeszcze przestępstwa. Zgodnie z art. 231. § 1. k.k. zachowanie funkcjonariusza publicznego polegające na wypełnieniu jednej z postaci nadużycia władzy wyczerpuje znamiona typu tego przestępstwa dopiero wówczas, gdy działa on na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, dla przypisania sprawcy czynu z art. 231.1 k.k., musi wiązać się z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków funkcjonariusza publicznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2004 r., WA 7/04).

Wyroki skazujące funkcjonariuszy publicznych za przestępne nadużycie władzy każdorazowo powinny wskazywać, na czym konkretnie polegało niebezpieczeństwo szkody lub spowodowana szkoda dla danego interesu publicznego lub prywatnego, gdyż w sytuacji braku tego elementu, przy samym nadużyciu władzy, nadużycie to może pociągać za sobą tylko odpowiedzialność dyscyplinarną lub służbową (Z. Kallaus, Warszawa 1982). Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego ma wiązać się z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków funkcjonariusza publicznego.

W odróżnieniu od przestępstw stypizowanych w art. 231. § 1. i § 2. k.k., do znamion których należy jedynie narażenie na niebezpieczeństwo spowodowania szkody w interesie publicznym lub prywatnym, ich nieumyślna odmiana ujęta w art. 231. § 3. k.k., wiąże się z naruszeniem dobra chronionego prawem, polegającym na wyrządzeniu istotnej szkody, stanowiącym następstwo przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków (Z. Kallaus, Warszawa 1982). w typie nieumyślnym przestępstwo nadużycia władzy nie jest przestępstwem narażenia na niebezpieczeństwo szkody, ale przestępstwem naruszającym interes publiczny lub prywatny wtedy, gdy szkoda jest istotna. Nieumyślny typ przestępnego nadużycia władzy charakteryzuje się wystąpieniem skutku w postaci istotnej szkody. Szkoda musi być rzeczywista i konkretna, taka, która pociągnęła za sobą realne i widoczne zmiany (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1983 r., III KR 336/82).

Typ kwalifikowany przestępstwa nadużycia władzy został wyodrębniony ze względu na stronę podmiotową. Zachowanie sprawcy charakteryzuje się szczególnym nastawieniem psychicznym sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2003 r., WA 48/03). Art. 231. § 2. k.k. został wyodrębniony ze względu na cel przyświecający funkcjonariuszowi publicznemu, jakim jest cel osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej. Korzyść majątkowa, aby można było ją sprawcy przypisać, musi być objęta jego zamiarem, zaś ten wymiar subiektywny jest tak istotny, że nie obciąża się korzyścią majątkową sprawcy nawet wtedy, ją osiągnął, jeżeli w chwili czynu do niej nie dążył (J. Waszczyński, *Państwo i Prawo*,

1981/1). Przesłpstwo z art. 231. § 2. k.k. zachodzi wówczas, gdy funkcjonariusz publiczny przez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, będące działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, chce osiągnąć korzyść majątkową lub osobistą (zamiar bezpośredni), a nie wtedy, gdy jedynie możliwość osiągnięcia takiej korzyści przewiduje i na nią się godzi (zamiar ewentualny) (Z. Kallaus., Warszawa 1982, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1974 r., Rw 1093/73).

Wskazane w artykule konstrukcje zarzutu zostały wyodrębnione podczas analizy akt postępowania prowadzonej w związku badaniami dotyczącymi *Przesłpnego nadużycia władzy przez funkcjonariuszy Policji*. Badaniami objęto 893 spraw, tj. 100% spraw dotyczących przekroczenia uprawnień bądź niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy Policji, wskazanych w systemie rejestracji Temida (system statystyczny Komendy Głównej Policji) w latach 1999 – 2006. Analizie badawczej poddano 667 spraw, co stanowiło 74% wszystkich spraw poddanych analizie badawczej. Przeprowadzono analizę badanych spraw pod względem kwalifikacji prawnej czynu, w wyniku której wyodrębniono w oparciu o kryterium kwalifikacji prawnej czynu prowadzonego postępowania: 519 spraw kwalifikowanych z art. 231. § 1. k.k., co stanowiło 78% spraw poddanych analizie, 10 spraw kwalifikowanych z art. 231. § 2. k.k. (2% spraw), 8 spraw kwalifikowanych z art. 231. § 3. k.k. (1% spraw), 36 spraw kwalifikowanych z art. 228. § 1. k.k. (5% spraw), 79 spraw kwalifikowanych z art. 228. § 3. k.k. i 15 spraw kwalifikowanych z art. 228. § 4. k.k. Analiza nie wyodrębniła spraw kwalifikowanych z art. 228. § 2 i 5. k.k.

PROPOZYCJE KONSTRUKCJI ZARZUTU, KTÓRE MOŻNA PRZYJĄĆ ZA WŁAŚCIWE

A. PROCEDURA PRZEPROWADZANIA KONTROLI DROGOWEJ

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, jako funkcjonariusze policji, podczas dokonywania kontroli drogowej pojazdu Renault Clio nr rej. NSZ 1234 kierowanego przez Jana Kowalskiego, po uprzednim przeprowadzeniu badania wymienionego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu alkometru typu Lion o nr rej. 012345 i uzyskaniu wyniku 0,16 mg/dm³, przyjęli obietnicę korzyści majątkowej w kwocie 500 zł, uzależniając od jej otrzymania odstąpienie od wykonania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania prawa jazdy, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (4 Ds. 243/03);

II. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc referentem Sekcji Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, i z tego tytułu pełniąc funkcję publiczną, zażądał korzyści majątkowej w wysokości 1 000 zł i otrzymał ją w wysokości 500 zł od Jana Kowalskiego, poruszającego się samochodem osobowym marki Renault Clio, nr rej. NSZ 1234, w zamian za odstąpienie od wykonywa-

nia czynności służbowych związanych z zatrzymaniem dowodu rejestracyjnego – z uwagi na nieważność badań technicznych oraz prawdopodobnym kierowaniem pojazdem w stanie po użyciu alkoholu poprzez zaniechanie potwierdzenia stanu trzeźwości przez badanie krwi na zawartość alkoholu i wynikających z tego okoliczności prowadzących do ukarania i ewentualnego zatrzymania prawa jazdy, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 1105/02);

III. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, pełniąc funkcję publiczną jako funkcjonariusz Policji, w patrolu zmotoryzowanym, pozostając w dyspozycji Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, przyjął korzyść majątkową w kwocie 20 zł od Jana Kowalskiego w zamian za odstąpienie od ukarania go mandatem karnym za popełnione wykroczenie drogowe – niezastosowania się do znaku zakazu – art. 92. § 1. k.w., tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 161/03/SW);

IV. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, jako funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, pełniąc służbę patrolową, podczas kontroli samochodu osobowego marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 i po stwierdzeniu nieprawidłowości w zakresie dopuszczenia tego pojazdu do ruchu drogowego, przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 100 zł, odstępując jednocześnie od przewidzianych prawem czynności służbowych, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 3521/00/ś);

V. w dniu 1 września 2013 r. jako funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, od zatrzymanego do kontroli drogowej kierowcy samochodu osobowego marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 zażądali korzyści majątkowej w kwocie 500 zł w zamian za odstąpienie od wykonania czynności służbowej zatrzymania dowodu rejestracyjnego pojazdu, w związku z ujawnieniem upływu ważności obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (2 Ds. 522/00);

VI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie i pełniąc obowiązki służbowe zażądał, a następnie przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 400 zł w zamian za odstąpienie od wykonania służbowej czynności prawnej powiadomienia Funduszu Gwarantowanych Świadczeń i Reasekuracji o braku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej na ciągnik rolniczy będący w użytkowaniu Jana Kowalskiego, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 610/05/s);

VII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu pełniąc służbę w zmotoryzowanym patrolu, zatrzymali do kontroli drogowej poruszającego się samochodem osobowym marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 obywatela Danii Jana Kowalskiego, któremu w czasie kontroli zarzucili przekro-

czenie prędkości o 23 km/h oraz brak prawa jazdy, zaś za niewyciągnięcie z tego tytułu konsekwencji prawnych w postaci wymierzenia mandatu karnego przyjęli od niego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie ok. 3 200 koron duńskich o wartości ok. 1 680 zł, czym naruszyli obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa kodeksu wykroczeń i kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (1 Ds. 3247/00/s);

VIII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, pełniąc w patrolu zmotoryzowanym Sekcji Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, przyjęli korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 200 zł od Jana Kowalskiego, w zamian za odstąpienie od ukarania go mandatem karnym za kierowanie pojazdem ciężarowym marki Renault Premium nr rej. NZS 1234 bez dowodu rejestracyjnego i ubezpieczenia OC oraz za odstąpienie od odholowania wyżej wymienionego pojazdu na parking, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (5 Ds. 218/03);

IX. w dniu 1 września 2013 r., w Szczytnie będąc funkcjonariuszami policji Sekcji Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 1 200 zł, w zamian za odstąpienie od ukarania go za popełnione wykroczenie drogowe polegające na niezatrzymaniu się do kontroli, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 4/02/S).

B. PRZEPROWADZANIE CZYNNOŚCI PROCESOWYCH

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Policji, zażądał od Jana Kowalskiego korzyści majątkowej w kwocie 1 000 zł, w zamian za umorzenie dochodzenia prowadzonego przeciwko niemu, a zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej w Szczytnie pod sygn. 1 Ds. 123/12, tj. art. 228. § 3. k.k. (3 Ds. 279/02);

II. w okresie od 14 lipca do początku września 2013 r. w Szczytnie, w warunkach czynu ciągłego, jako policjant Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, w związku z pełnieniem funkcji publicznej w czasie prowadzonego przez siebie dochodzenia w sprawie Ds. 123/12, dwukrotnie zażądał korzyści majątkowej w kwocie 9 600 zł od podejrzanego Jana Kowalskiego, w zamian za korzystną dla niego zmianę jego wyjaśnień i zarzutu, będących naruszeniem przepisów prawa, tj. art. 228. § 3. k.k. w zw. z art. 12. k.k. (Ds. 198/01).

III. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu jako funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 3 000 zł od Jana Kowalskiego, w zamian za zmianę jego roli procesowej z podejrzanego na świadka w sprawie 1 Ds. 123/12

prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową Policji w Szczytnie, tj. art. 228. § 4. k.k. (1 Ds. 256/00);

IV. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, w związku z pełnieniem funkcji publicznej jako funkcjonariusz Policji po wykonaniu obowiązków służbowych na miejscu przestępstwa kradzieży z włamaniem popełnionego na szkodę Jana Kowalskiego, zażądał od wymienionego, a następnie przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci dwóch balsamów marki Nivea o łącznej wartości 20 zł w zamian za obietnicę dołożenia starań w wykryciu sprawców przestępstwa kradzieży z włamaniem, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (1 Ds. 82/03/S);

VI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, jako funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie w związku z pełnieniem funkcji publicznej w zamian za naruszenie przepisów prawa, zażądał od Jana Kowalskiego korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 4 000 zł, a przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy 2 500 zł, odstępując od wykonania czynności służbowych zatrzymania wyrobów akcyzowych bez polskich oznaczeń akcyzowych od Jana Kowalskiego i od wszczęcia postępowania karnego wobec niej, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 3047/03/Sw);

VII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszami Policji Komendy Powiatowej Policji, działając wspólnie i w porozumieniu, podczas kontroli na terenie giełdy owocowo-warzywnej przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 100 zł, w zamian za odstąpienie od zajęcia papierosów i alkoholu bez znaków skarbowych akcyzy, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (1 Ds. 4444/99);

VIII. w okresie od lipca 2013 r. do września 2013 r. w Szczytnie, jako funkcjonariusz Policji w stopniu nadkomisarza Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, przyjmował korzyści majątkowe w kwocie po 1 000 złotych miesięcznie od Jana Kowalskiego prowadzącego agencję towarzyską w lokalu Grosik w Tczewie w zamian za ochronę jego działalności, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 1480/03);

IX. 1 września 2013 r. w Szczytnie, po uprzednim okazaniu legitymacji służbowej i poinformowaniu, iż jest funkcjonariuszem Policji, w związku z odstąpieniem od czynności służbowych związanych z ujawnieniem sprzedaży wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy, przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 200 zł, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (4 Ds. 175/03/S);

X. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, zażądał od Jana Kowalskiego korzyści majątkowej w kwocie 5 000 zł w zamian za łagodne jego potraktowanie w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu karnym, a następnie przyjął od Jana Kowalskiego 1 000 zł na poczet żądanej kwoty, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (1 Ds. 529/03/IV).

PROPOZYCJE KONSTRUKCJI ZARZUTU, KTÓRYCH NIE MOŻNA PRZYJĄĆ ZA WŁAŚCIWE

A. PROCEDURA PRZEPROWADZANIA KONTROLI DROGOWEJ

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, jako funkcjonariusz Policji, w związku z postępowaniem mandatowym w sprawie popełnienia wykroczenia drogowego przez Jana Kowalskiego, przyjął od niego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 80 zł, pod pozorem uiszczenia grzywny w drodze mandatu karnego, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 1632/02);

II. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, pełniąc służbę patrolową, działając wspólnie i w porozumieniu, przyjęli korzyść majątkową w kwocie 4000 zł od Jana Kowalskiego w zamian za zwrot dokumentów w postaci prawa jazdy Jana Kowalskiego, dowodu rejestracyjnego samochodu Renault Clio nr rej. NSZ 1234 i odstąpienie od czynności służbowych związanych z zatrzymaniem w trakcie kontroli drogowej Jana Kowalskiego kierującego pojazdem pod wpływem alkoholu, tj. o czyn z art. 228. § 1. i 3. k.k. (Ds. 1148/00);

III. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, wykonując czynności służbowe w związku z pełnieniem funkcji publicznej z racji zatrudnienia w Komendzie Powiatowej Policji w Szczytnie oraz działając wspólnie i w porozumieniu i będąc zobowiązanymi do podjęcia czynności służbowej, polegającej na zatrzymaniu prawa jazdy i skierowaniu wniosku do sądu o ukaranie Jana Kowalskiego za popełnienie wykroczenia, spełnienie tej czynności uzależnili od otrzymania kwoty 300 zł i kwoty takiej zażądali od Jana Kowalskiego, a następnie po jej otrzymaniu zataili stan nietrzeźwości Jana Kowalskiego i nie wystąpili do sądu z wnioskiem o ukaranie oraz wpisali w notatniku służbowym fakt użycia alcometru wskazujący na wynik wynoszący 0,0% alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 228. § 4. k.k. (Ds. 1462/00/s);

IV. w dniu 1 września 2013 r., w trakcie wykonywania obowiązków służbowych policjanta Ruchu Drogowego zażądał, a następnie przyjął od obywatela Niemiec Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 100 zł w zamian za niewystawienie mandatu za naruszenie przepisów ruchu drogowego, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 4/03);

V. w dniu 1 września 2013 r., będąc funkcjonariuszami Policji, działając wspólnie i w porozumieniu, wykonując czynności służbowe, przyjęli korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 600 zł od Jana Kowalskiego, w zamian za odstąpienie od ukarania do za jazdę w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 1411/99);

VI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, w związku z pełnieniem funkcji publicznej tj. wykonywaniem obowiązków

służbowych funkcjonariusza Policji, żądali, następnie przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł w zamian za odstąpienie od ukarania go jako sprawcy wykroczenia, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (3 Ds. 17/2001);

VII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu z dotychczas nieustalonym funkcjonariuszem policji, pełniąc służbę w patrolu Policji, przyjął od Jana Kowalskiego kwotę 200 zł w zamian za odstąpienie od czynności służbowych, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 258/00);

VIII. w dniu 1 września 2013 r., w Szczytnie działając wspólnie i w porozumieniu, zażądali od Jana Kowalskiego korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w zamian za odstąpienie od wykonania czynności służbowych polegających na ukaraniu Jana Kowalskiego mandatem, a następnie korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 100 zł od niego przyjęli, tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k. (3 Ds. 59/03).

IX. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc zatrudnionym w charakterze funkcjonariusza Policji w Komendzie Powiatowej Policji w Szczytnie, w czasie kontroli drogowej samochodu osobowego marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 przyjął od kierowcy tego samochodu Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 150 zł, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 838/99/ś);

X. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu pełniąc służbę jako funkcjonariusze Sekcji Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, w trakcie przeprowadzania kontroli drogowej Jana Kowalskiego przyjęli korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 50 zł w zamian za odstąpienie od czynności służbowej, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 838/99/ś);

XI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, jako funkcjonariusz Policji Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu z funkcjonariuszem Straży Miejskiej, zaniechał postępowania mandatowego po ujawnieniu, iż Jan Kowalski naruszył przepisy ruchu drogowego, za co przyjął korzyść majątkową od niego w kwocie 50 zł, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (4 Ds. 665/00/70);

XII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, będąc funkcjonariuszami Policji w trakcie pełnienia służby patrolowej radiowozem o numerze taktycznym T-100, po uprzednim zatrzymaniu i kontroli samochodu osobowego Renault Clio o nr rej. NSZ1234 jadącego bez włączonych świateł mijania, kierowanego przez Jana Kowalskiego, przyjęli od wymienionego mężczyzny korzyść majątkową w postaci pieniędzy 50 zł, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (Ds. 452/02);

XIII. w dniu 1 września 2013 r., w Szczytnie będąc funkcjonariuszem Policji, w związku z pełnieniem funkcji publicznej zażądał od Jana Kowalskiego korzyści

majątkowej w kwocie 600 zł w zamian za odstąpienie od czynności służbowych, które powinny być podjęte w związku z naruszeniem przepisów prawa drogowego, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (6 Ds. 169/01);

XIV. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu jako funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, w związku z pełnioną funkcją przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 700 zł, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 4456/03).

XV. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, jako funkcjonariusze Policji podczas przeprowadzonej kontroli drogowej przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 50 zł, w zamian za odstąpienie od ukarania mandatem karnym za popełnione wykroczenie, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (5 Ds. 360/04/2);

XVI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie przyjął pieniądze w kwocie 1 000 zł, tytułem korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od ukarania w związku z naruszeniem przepisów ustawy prawo o ruchu drogowym, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. (4 Ds. 2380/04/4);

XVII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od Jana Kowalskiego, nie wystawiając mu mandatu karnego za popełnione wykroczenie drogowe, tj. o czyn z art. 228. § 1. i 3. k.k. (Ds. 108/00);

XVIII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, przyjął korzyść majątkową w kwocie 1 200 zł, w zamian za poświadczenie nieprawdy w notatce urzędowej z dnia 10 lipca 2013 r., w której podał, iż doszło do kolizji drogowej pomiędzy kierowanym przez Jana Kowalskiego samochodem osobowym marki Renault Clio nr rej. NSZ 123 a samochodem osobowym marki Toyota Corolla o nr rej. NSZ 456 kierowanym przez Jerzego Nowaka, podczas gdy kolizja miała inny przebieg, tj. o czyn z art. 228. § 1. i 3. k.k. (VI Ds. 74/04);

XIX. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 50 zł w zamian za odstąpienie od wdrożenia procedury skierowania wniosku o ukaranie z wykroczenie drogowe, tj. o czyn z art. 228. § 1. i 3. k.k. (4 Ds. 113/03);

XX. w dniu 1 września 2013 r., w Szczytnie działając wspólnie i w porozumieniu jako funkcjonariusze Policji podczas kontroli drogowej Jana Kowalskiego poruszającego się pojazdem marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234, zażądali od niego korzyści majątkowej w kwocie 200 zł, po czym korzyść w takiej wartości przyjęli, tj. o czyn z art. 228. § 1. i 3. k.k. (3 Ds. 81/00);

XXI. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumie-

niu, pełniąc funkcje publiczne w ramach policyjnego patrolu drogowego, przekroczyli przysługujące im uprawnienia i zażądali od Jana Kowalskiego kierującego samochodem marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 korzyści majątkowej w kwocie 500 zł w związku ze stwierdzeniem dopuszczalnej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu przez kierowcę wyżej wymienionego pojazdu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zachowanie się pokrzywdzonego i zawiadomienie organów ścigania, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228. § 1. k.k. (3 Ds. 115/00/s);

XXII. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, przyjęli w związku z pełnieniem funkcji publicznej policjantów Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 300 zł podczas dokonywania kontroli drogowej, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (3 Ds. 133/02).

B. PRZEPROWADZANIE CZYNNOŚCI PROCESOWYCH

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie jako funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, w związku z pełnieniem funkcji publicznej zażądał i przyjął od Jana Kowalskiego butelkę wódki o pojemności 0,7 litra o nazwie „Nasza Marka” o wartości co najmniej 15 zł, tj. art. 228. § 1. k.k. (Ds. 3047/03/Sw);

II. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc funkcjonariuszem Policji i wykonując służbę patrolową, w związku z pełnieniem tej służby, zażądał wydania i przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w postaci 50 EURO i 30 zł, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (1 Ds. 6719/02/11);

III. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie 2013 r., po uprzednim okazaniu legitymacji służbowej i poinformowaniu, iż jest funkcjonariuszem Policji, w związku z odstąpieniem od czynności służbowych związanych z ujawnieniem sprzedaży wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy, przyjął od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 200 zł, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. (Ds. 4293/03/S);

IV. w okresie od lipca do września 2013 r. w Szczytnie, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc funkcjonariuszem w stopniu starszego posterunkowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, gdzie pełnił funkcję dzielnicowego Rewiru Dzielnicowych i Sekcji Prewencji, przekroczył swe uprawnienia w ten sposób, że podając się za funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w Olsztynie, posługując się własnym samochodem marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 oraz zamontowanym w nim sygnałem dźwiękowo-światelnym, którego nie miał prawa używać, a nadto tarczami policyjnymi, bezpodstawnie zatrzymał do kontroli drogowej 15 kierowców samochodów, pozorując w odniesieniu do nich dokonanie pomiaru prędkości prowadzonych przez nich pojazdów, żądając następnie od tych osób korzyści majątkowych w zamian

za odstąpienie od karania mandatem karnym i punktami karnymi, a następnie przyjmując takie korzyści w postaci pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 250 zł, tj. o czyn z art. 231. § 1. k.k. i art. 231. § 1. k.k. i art. 228. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. w zw. z art. 12. k.k. (Ds. 907/01).

PROPOZYCJE KONSTRUKCJI ZARZUTU Z ZASTOSOWANIEM KUMULATYWNEJ KWALIFIKACJI PRAWNEJ CZYNU, KTÓRE MOŻE PRZYJĄĆ ZA WŁAŚCIWE

A. PROCEDURA PRZEPROWADZANIA KONTROLI DROGOWEJ

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, dokonując jako funkcjonariusze Sekcji Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie kontroli drogowej, przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 50 zł w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa polegające na zaniechaniu wykonania czynności mających na celu nałożenie mandatu karnego, za stwierdzone podczas kontroli drogowej przekroczenie dozwolonej prędkości oraz wystawienie mandatu karnego nr AA 1234567 w niższej niż początkowo proponowana wysokości, poświadczając nieprawdę, iż kierujący pojazdem dopuścił się jedynie wykroczenia polegającego na przewożeniu dziecka bez fotelika ochronnego, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i z art. 271. § 3. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. (2 Ds. 1251/06/SW);

II. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu jako funkcjonariusze Policji, przyjęli od Jana Kowalskiego korzyść majątkową w kwocie 1500 zł za zachowanie stanowiące naruszenie prawa, polegające na udaremnieniu postępowania karnego dotyczącego kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości poprzez odstąpienie od czynności służbowych w stosunku do rzeczywistego sprawcy czynu, przy czym poświadczyli niezgodnie z prawdą w dokumentacji służbowej, że sprawcą kolizji drogowej samochodu Renault Clio nr rej. NSZ 1234 w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie był trzeźwy Jan Kowalski, podczas gdy w rzeczywistości sprawcą tej kolizji była inna osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i art. 271. § 3. k.k. i art. 239. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. (VI Ds. 72/03/S);

III. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, będąc zatrudnionym w Komendzie Powiatowej Policji w Szczytnie, jako funkcjonariusz Policji, przyjął korzyść majątkową w kwocie 8 555 zł za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, a polegające na niezgodnym z przepisami prawa wydaniu zatrzymanego w dniu 10 lipca 2013 r. w związku z popełnieniem wykroczeń z art. 87. § 1. k.w. i art. 86. § 2. k.w. prawa jazdy wystawionego na nazwisko Jana Kowalskiego, w ten sposób, że po otrzymaniu od Jerzego Nowaka kwoty 8 550 zł oraz dwóch zdjęć Jana Kowalskiego i uzyskaniu informacji w zakresie jego danych osobowych przekazał je nieustalo-

nej osobie w celu podrobienia przedmiotowego dokumentu, a następnie przekazał je Jerzemu Nowakowi w celu użycia jako autentycznego przez Jana Kowalskiego, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. w z zw. z art. 18. § 3. k.k. w zw. z art. 270. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. (Ds. 2552/04/sw);

IV. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, działając wspólnie i w porozumieniu, pełniąc służbę patrolową na terenie miasta, działając z góry podjętym zamiarem, przyjeźli od zatrzymanego do kontroli kierującego samochodem osobowym marki Renault Clio nr rej. NSZ 1234 Jana Kowalskiego obietnicę korzyści majątkowej w kwocie 100 zł dla każdego za odstąpienie od nadania biegu sprawie o czyn z art. 178.a § 1. k.k. oraz wskazali Janowi Kowalskiemu, że z pieniędzmi ma stawić się przed budynkiem Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie po godz. 22.00, zaś działając w celu udaremnienia postępowania karnego, nie powiadomili dyżurnego KPP w Szczytnie o przeprowadzeniu kontroli drogowej, ukryli sporządzony protokół z użycia Alcotestu oraz nie zatrzymali Janowi Kowalskiemu prawa jazdy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż przestępstwo zostało ujawnione, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i art. 13. § 1. k.k. w zw. z art. 239. § 1. k.k. i art. 276. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. w zw. z art. 12. k.k. (Ds. 1292/03).

B. PRZEPROWADZENIE CZYNNOŚCI PROCESOWYCH

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie, pełniąc funkcję funkcjonariusza Policji, przyjął korzyść majątkową w zamian za zniszczenie protokołu przesłuchania sprawcy wykroczenia z dnia 30 lipca 2013 r., który dokumentował wyjaśnienia złożone w sprawie Rd-1234/13 sygn. sądowa II w 123/13, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i z art. 276. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. (1 Ds. 20/02/ś);

II. w okresie od początku lipca 2013 r. do września 2013 r. w Szczytnie, działając z góry powziętym zamiarem, pełniąc służbę jako funkcjonariusz Policji w Komendzie Powiatowej Policji w Szczytnie, mając z racji wykonywania obowiązków służbowych w Wydziale Dochodzeniowo-Śledczym dostęp do informacji objętych tajemnicą służbową, wbrew przepisom ustawy i przyjętym na siebie zobowiązaniom, w zamian za korzyść majątkową w wysokości 300 zł, ujawnił osobie nieuprawnionej tj. Janowi Kowalskiemu informacje objęte tajemnicą służbową, dotyczące prowadzonych przez siebie i innych funkcjonariuszy Policji postępowań karnych, stanowiących przedmiot postępowań: śledztwa sygn. i Ds. 12/12 Prokuratury Okręgowej w Olsztynie, dochodzenia sygn. 3 Ds. 123/12 Prokuratury Rejonowej w Szczytnie, a także uprzedził Jana Kowalskiego o mających nastąpić w sprawach Prokuratury Rejonowej w Szczytnie sygn. 2 Ds. 123/12 i sygn. 3 Ds. 123/12 czynnościach przeszukań, jednocześnie utrudniając i częściowo udaremniając postępowania przygotowawcze 2 Ds. 123/12 i sygn. 3 Ds. 123/12, poprzez utrudnienia

osiągnięcia celu zaplanowanych czynności procesowych, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i art. 266. § 2. k.k. i art. 239. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. w zw. z art. 12. k.k. (1 Ds. 20/02/ś);

III. w okresie do lipca do września 2013 r. w Szczytnie, działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry podjętego zamiaru, jako funkcjonariusz Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Powiatowej Policji w Szczytnie, w zamian za przekazywane Janowi Kowalskiemu informacje z postępowań przygotowawczych toczących się pod numerami: Ds. 123/02, Ds. 124/02, Ds. 125/02, w sprawach wyłudzeń przez niego towarów od różnych podmiotów gospodarczych, udzielane rady i wskazówki co do sposobu i rodzaju podejmowanych działań wobec osób pokrzywdzonych w tych postępowaniach, tendencyjnie i celowo długotrwałe ich prowadzenie umożliwiające realizację Jana Kowalskiego wspólnych ustaleń i późniejsze doprowadzenie ich do umorzenie, zażądał i przyjął od Jana Kowalskiego korzyści majątkowe o łącznej wartości nie mniejszej niż 22 000 zł, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i art. 266. § 2. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. w zw. z art. 12. k.k. (VI Ds. 55/04).

PROPOZYCJE KONSTRUKCJI ZARZUTU Z ZASTOSOWANIEM KWALIFIKACJI PRAWNEJ CZYNU, KTÓRYCH NIE MOŻNA PRZYJĄĆ ZA WŁAŚCIWE

A. PROCEDURA PRZEPROWADZANIE KONTROLI DROGOWEJ

I. w dniu 1 września 2013 r. w Szczytnie działając wspólnie i w porozumieniu, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odstąpili od czynności przeprowadzenia i udokumentowania kontroli drogowej osoby kierującej samochodem marki Renault Clio w zamian za pieniądze w kwocie 250 zł, z których każdy otrzymał po 125 zł, tj. o czyn z art. 228. § 3. k.k. i 231. § 2. k.k. w zw. art. 11. § 2. k.k. (3 Ds. 18/05/sw).

B. CZYNNOŚCI PROCESOWE

I. w okresie od czerwca – daty bliżej nieokreślonej, do września 2013 r., w związku z pełnioną służbą w charakterze funkcjonariusza Policji przyjmował od Jana Kowalskiego korzyści majątkowe w nieustalonych bliżej kwotach pieniędzy w zamian za udzielane informacje o podejmowanych przez organa ścigania działaniach dotyczących członków zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez Jerzego Nowaka, tj. o czyn z art. 228. § 1. k.k. i z art. 266. § 2. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. (VI Ds. 37/00/Sp).

ZAKOŃCZENIE

Stwierdzenie nastąpienia przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez konkretnego funkcjonariusza publicznego jest ściśle powiązane z prawidłowo ustaloną podstawą oraz zakresem jego uprawnień i obowiązków. Zakres tych obowiązków należy odnosić do konkretnie zaistniałej sytuacji (A. Gil, M. Wróblewski, Szczytno 2004). Niedopuszczalne jest opieranie odpowiedzialności za przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków funkcjonariusza publicznego na kryteriach oderwanych od formalnych źródeł uprawnień lub obowiązków i opieranie jej na uogólnieniach, w sytuacji, gdy brak jest w tym względzie przepisów prawa. Obowiązki skonkretyzowane w pierwszej kolejności powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu ciężących na funkcjonariuszu publicznym obowiązków, w przypadku jednak ich braku należy sięgać do obowiązków bardziej ogólnych, choćby wynikających z istoty funkcji określonej przepisami prawnymi. Jednakże obowiązki te muszą wynikać zawsze z przepisów prawa lub innych ich źródeł, do których zaliczyć można chociażby polecenie przełożonego. Ochroną przed dowolnością interpretacji obowiązków o charakterze ogólnym związanym z istotą funkcji czy zadaniami powinno być wskazywanie w wyrokach sądowych przepisów prawnych je określających (Z. Kallaus, Warszawa 1982).

REFERENCES:

- Bednarzak J., *Odpowiedzialność karna za przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych i społecznych*, „Nowe Prawo” 1968, nr 11.
- Gil A., Wróblewski M., *Sytuacja prawna policjanta na gruncie prawa karnego (wybrane zagadnienia)*, [w:] J. Fiebig, A. Tyburska (red.), *Bezpieczeństwo osobiste policjanta*, Szczytno 2004.
- Górniok O., *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, [w:] A. Wąsek (red.), *Kodeks karny. Część szczególna, tom II. Komentarz do art. 222 – 316*, Warszawa 2006.
- Górniok O., *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, [w:] R. Góral, O. Górniok, *Przestępstwa przeciwko instytucjom państwowym i wymiarowi sprawiedliwości, Rozdział XXIX i XXX kodeksu karnego. Komentarz*, Warszawa 2000.
- Hoc S., *Odpowiedzialność karna za nadużycie władzy*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy” 2005, nr 4.
- Huczek S., *Odpowiedzialność karna a działalność jednostek samorządu terytorialnego – wybrane zagadnienia*, „Biuletyn Informacyjny Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy” 2005, nr 1.

- Kaczmarek T., z *problematyki przekroczenia władzy w teorii i praktyce*, „Nowe Prawo” 1960, nr 11.
- Kaczmarek T., *Rozważania o przestępstwie i karze. Wybór prac z okresu 40-lecia naukowej twórczości*, Warszawa 2006.
- Kallaus Z., *Przestępne nadużycie władzy*, Warszawa 1982.
- Prokuratura Krajowa, Biuro do Spraw Przestępczości Zorganizowanej, *Ocena stanu zagrożenia i kierunki walki ze zjawiskiem korupcji w Polsce*, [w:] *Potrzebny jest Pakt Antykorupcyjny*, Konferencja naukowa – 8 maja 2000 r. w Warszawie, w gmachu Sejmu RP, Instytut Problemów Bezpieczeństwa-Fundacja Naukowa Sojusz Lewicy Demokratycznej-Klub Parlamentarny, Warszawa 2000.
- Sawa-Szeliga M., *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, Legionowo 2000.
- Spotowski A., *Przestępstwa służbowe (nadużycie służbowe i łapownictwo w nowym kodeksie karnym)*, Warszawa 1972.
- Waszczyński J., o „korzyści majątkowej” w prawie karnym. *Próba klasyfikacji*, „Państwo i Prawo” 1981, nr 1.
- Wincenciak M., *Ocena stanu prawnego w zakresie ścigania i wykrywalności korupcji w administracji publicznej w Polsce*, „Samorząd Terytorialny” 2000, nr 4.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1974 r., Rw 1093/73.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1983 r., III KR 336/82.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 1983 r., IV KR 359/82.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2003 r., WA 48/03.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2004 r., WA 7/04.
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2005 r., WA 25/04,